

तद्विलोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूर्यः दिवी च चतुराततम् ॥ ५ ॥

का° [६.३.१३.] तद्विलोरिति चपालमीक्षमाणमिति । यूपकटकं प्रेक्षमाणं यज्ञ-
मानं वाचयेदिति सूत्रार्थः ॥ सूर्यः विद्वांसो वेदान्तपारगा विलोः तत्परमं पदं
स्वयंप्रपं सदा पश्यन्ति कीदृशम् दिवि आकाशे निरावरणे चतुरिवाततं व्याप्तम्
यदा यत् दिवि आकाशे चतुरादित्यमण्डलमाततं विस्तारितम् इवोऽनर्थकः च-
तुःशब्देनान्यत्रापि मण्डलमुच्यते चतुर्मित्रस्य वरुणस्य [७.४२.] तच्चतुर्देवहितम्
[३६.२४.] ॥ ५ ॥

a. परिवीरसि परि त्वा दैवीर्विशो व्ययन्तां परीमं यज्ञमानं रायो म-
नुष्याणाम् । b. दिवः सूनुरसि । c. एष ते पृथिव्यां लोक आरण्य-
स्ते पशुः ॥ ६ ॥

का° [६.३.१५.] त्रिगुणा त्रिव्यामा कौशो रशना तथा नाभिमात्रे त्रिवृतं परि-
व्ययति परिवीरसीति । त्रिभिर्गुणैरवयवैरुपेता त्रिव्याममिता कुशसंबन्धिनी या
रशना रज्जुस्तया नाभिप्रमाणे यूपप्रदेशे आवृत्तित्रयं यथा भवति तथा यूपमाविष्ट-
येदिति सूत्रार्थः ॥ यूपदैवत्यं यजुः हे यूप त्वं परिवीरसि परितो रशनया वीतो-
वेष्टितोऽसि यद्वास्माभिः परिवारितोऽसि व्येज् संवरणे इत्यस्य क्तप्रत्ययार्थे छि-
पि संप्रसारणम् किं च दैवीर्विशः देवसंबन्धिन्यः (४.) प्रजाः मरुद्गणादयः त्वा त्वां
परि व्ययन्तां परितो वेष्टयन्तु यदा दैवीर्विशः पशवः त्वा परिव्ययन्ताम् दैव्यो वा
ऽऽता विशो यत्पशव इति श्रुतेः । किं च मनुष्याणां संबन्धिन्यो रायो धनानि
इमं यज्ञमानं परि व्ययन्तां वेष्टयन्तु यदा मनुष्याणामिति निर्धारणे पृष्टी मनु-
ष्याणां मध्ये रायो धनानि इमं यज्ञमानमेव परि व्ययन्ताम् ॥ का° [६.३.१७.]
यूपशकलमस्यामवगूह्युत्तरेणाग्निष्ठां दिवः सूनुरसीति । अष्टास्त्रे यूपस्य यास्त्रि-
रग्निसमीपे स्थिता साग्निष्ठा तस्या उत्तरभागे रशनायां स्वरुणामकं शकलमव-
सजेदिति सूत्रार्थः ॥ हे स्वरो त्वं दिवः द्युलोकस्य सूनुः पुत्रोऽसि द्युलोकाद्वर्ष-
ति ततो यूपो जायते यूपात्स्वरुरिति प्रणालिकया दिवः सूनुः स्वरुः ॥ का° [८.
८.२३.] वर्षिष्ठादक्षिणं वितष्टं द्वादशं निधात्येष तऽइति । यूपैकादशिनीपक्षे